

Eventyr, fortalte for Børn, 1. oplag**Eventyr, fortalte for Børn, 2. oplag****I:1**

p. 2 kan heise Dig
p. 8 han, vidste nok fra gamle Dage
p. 8 en rigtig Cavalier
p. 10 rigtignok midt paa Natten
p. 10 bare et lille Øieblik
p. 13 Kongen og Dronningen, nok
p. 15 den, sidste Pibe
p. 18 høre Præsterne prædike
p. 19 fra Vinduerne
p. 20 rigtig godt
p. 23 og Fisk
p. 31 hun allerede
p. 39 deiligste bløde
p. 46 Hvor dandse
p. 50 kunne jo ikke
p. 50 slet ikke lide
p. 56 derhen, det var

kan heise dig
han vidste nok fra gamle Dage
en rigtig Cavaleer
rigtignok midt om Natten
bare et Øieblik
Kongen og Dronningen nok
den sidste Pibe
høre Præsten prædike
for Vinduerne
rigtigt godt
Fisk
at hun allerede
yndigste bløde
Hvor dandsede
kunne ikke
ikke lide
derhen, der var

I:2

p. 5 groer paa
p. 8 hun kunde slet
p. 12 hun er styg!
p. 13 hver Sneefnug
p. 14 af den frosne
p. 14 var et lille Hul
p. 17 Maaskee var det den
p. 20 er blevet saa deilig opvarmet!
p. 22 der var herude
p. 26 klappede med de smaa
p. 28 det var en Lyst
p. 31 "Det var slemt!"
p. 33 kjender Du ham! veed
p. 34 Den stakkels
p. 44 bag ved ham!
p. 45 de satte dem
p. 47 det er nogle
p. 47 Nei," sagde
p. 50 paa sine Knæ
p. 57 gamle Konge.
p. 59 smaa Piger
p. 59 blev nu bestemt
p. 60 til at græde!
p. 61 det var ham ikke
p. 62 Riis, saa at
p. 62 da ud til Bjerget
p. 63 Stilken var
p. 67 der nu havde
p. 69 hendes hvide Kaabe
p. 72 op paa hinanden

groe paa
og hun kunde slet
hun er styg!"
hvert Sneefnug
fra den frosne
havde et lille Hul
"Maaskee var det den
er bleven saa deilig opvarmet!
det var herude
klappede i de smaa
at det var en Lyst
"Der var slemt!"
kjender Du ham og veed
Den stalkels
bag ved ham:
de satte sig
"det er nogle
"Nei," sagde
paa Knæ
gamle Konge!
smaa Pager
blev bestemt
til at græde!"
at det var ham ikke
Riis, saa
ud til Bjerget
Stilkene var
der havde
og hendes hvide Kaabe
op ad hinanden

p. 72	de bløde Hovedpuder	deres bløde Hovedpuder
p. 73	Bryllup!	Bryllup!"
p. 74	naar da Prindsessen	naar Prindsessen
p. 75	en eneste sort	en sort

I:3

p. 6	som et Rosenblad, hendes Øine saa blaa	som et Nosenblad, hendes Øine saa blaae
p. 10	de tænkte vidst ikke paa	de tænkte vist ikke paa
p. 12	løb ud i Havet. Deilige	løb i Havet. Deilige
p. 14	og steeg i Række op over Vandet	og stege i Række op over Vandet
p. 15	steeg høit op gjennem	stege høit op gjennem
p. 15	som bygge og boe deroppe!	som bygge og boe deroppe!"
p. 16	Stadsen!" sagde den Gamle."	Stadsen!" sagde den Gamle.
p. 17	han var vidst ikke meget over 16 Aar	han var vist ikke meget over 16 Aar
p. 21	blikstille, men meget dybt	blikstille, men meget dyb
p. 23	hvem Prindsen var hun havde	hvem Prindsen var, hun havde
p. 30	hundredhovede Slanger	hundredhovedede Slanger
p. 31	og Kister holdte de fast	og Kister holdt de fast
p. 32	lader en lille Kanarifugl	lade en lille Kanarifugl
p. 36	Solen var endnu ikke kommet frem	Solen var endnu ikke kommen frem
p. 39	Han lod hende sye en Manddragt	Han lod hende sye en Mandsdragt
p. 43	Hvide, han havde seet	Hvide, han havde see
p. 50	hvor den lumre Pestluft	hvor den lune Pestluft
p. 50	i tre hundred Aar	i tre hundrede Aar
p. 50	med hele dit Hjerte	med dit hele Hjerte
p. 58	see nu er' Klæderne	see nu er Klæderne

II:1

p. 7	til den den lille Gaaseurt udenfor	til den unge Gaaseurt udenfor
p. 10	to smaa Dreng ud af Haven	to smaa Dreng ud i Haven
p. 12	da kunde Blomsten ikke, som Aftenen forud	da bunde Blomsten ikke, som Aftenen forud
p. 15	men hun er noget fornem	men hun er meget fornem
p. 17	det var saadant et Kunststykke	det var saadan et Kunststykke
p. 19	Hid med Passet!	Hid med Passet!"
p. 26	da hvidskede de til Roserne	da hvidskede den til Roserne
p. 26	rystede med Hovedet og sagde!	rystede med Hovedet og sagde:
p. 27	kan blive dorsk, som Du?	kan blive dorsk, som Du!
p. 28	jagede ud i Verden	jagede ud i Verden
p. 30	ligefom et viftende Guldflor	ligesom et viftende Guldflor
p. 36	som Mennesker styrte ned i Dybet	som Mennesker, styrte ned i Dybet
p. 51	nu havde han dog faaet ret i	nu havde han dog faaet Ret i

II:2

p. 3	dreiedes langsomt rundt mellem	dreiedes langsomt rundt mellem
p. 4	Hvor ere dine Sønner?	Hvem ere dine Sønner?
p. 6	bare ikke saa vidtløftigt	bare ikke saa vidtløftigt
p. 6	halvtøet Snee med lidt Mos	halvtøet Snee med Mos
p. 8	"Saa har du jo gjort ondt!"	"Saa har du gjort ondt!"
p. 8	kan de Andre fortælle	kunne de Andre fortælle
p. 9	han var rigtig nok en vild Dreng	han var rigtignok en vild Dreng

p. 13	Flaske fuld hjem med t l mig	Flaske fuld hjem med til mig
p. 13	hvert hundrede Aar g ør Visit	hvert hundrede Aar gjor Visit
p. 13	saa er Du min sødeste Moder	saa er Du mn sødeste Moder
p. 13	de hundred Aar han levede	de hundrede Aar han levede
p. 14	der var en Røg og en Duft	det var en Røg og en Duft
p. 17	"Nu kan du see Himmalaia!	"Nu kan du see Himmalaia!"
p. 17	svarede Østenvinden "men	svarede Østenvinden, "men
p. 18	og forstenede Orgler.	og forstenede Faner.
p. 22	syntes transparente, Malerier	syntes transparente Malerier
p. 24	tusinde Frugter, skjønnne, som den!"	tusinde Frugter, skjønnne, som de!"
p. 26	i hundred Aar maa jeg hver Aften	i hundrede Aar maa jeg hver Aften
p. 27	ikke længer Blod-Taarer	ikke længer blodige Taarer
p. 28	Da lød der er Tordenskrald	Da lød der et Tordenskrald
p. 35	Der var engang et Bundt	Det var engang et Bundt
p. 45	Drengene bleve ved at synge	Drengene blev ved at synge
p. 46	nu synge de det igjen!	nu sige de det igjen!
p. 51	Nu skulde vi hævnes!	Nu skulle vi hævnes!
p. 52	ikke glemt, han som sagde!	ikke glemt, han som sagde:

II:3

p. 1	stille op ad Trappen	stille op af Trappen
p. 11	hvor morsomt de selv havde det.	hvor morsomt de selv fandt det.
p. 17	alle Tinsoldaterne præsenterede Gevær	alle Tinsoldaterne præsenterede Gevær
p. 20	Kirketaarnene	Kirketaarnet
p. 20	ellers ville de ikke sidde fast	ellers vilde de ikke sidde fast
p. 20	et gammel Portræt	et gammelt Portræt
p. 32	det ene Skud voxede frem	det ene Skud voxte frem
p. 32	Hoved op til Blomsterkrukken	Hoved op til Blomsterpotten
p. 32	duftede saa forunderligt sødt	duftede saa forunderlig sødt
p. 33	han om den dræbte unge Mand	ham om den dræbte unge Mand
p. 35	Bidronningen surrede i Luften	Bidronningen summede i Luften
p. 37	bleve saa sendte til hende.	blev saa sendt til hende.
p. 39	"Jo nok!" sagde Keiseren, "jeg	"Ja, her ere saa mange, som søge!!" sagde Keiseren! "Men, lad mig see! - jeg
p. 40	rigtignok noget andet end den Rose.	rigtignok noget andet end en Rose.
p. 40	gaae ned og spørg ham	gaae ind og spørg ham
p. 40	være mindre!" svarede Svinedrengen	være mindre!" sagde Svinedrengen.
		"Naa, hvad siger han? Spurgte Prindsessen.
		"Det kan jeg virkelig ikke sige!" sagde Hofdamen, "det er saa grueligt!"
		"Saa kan du hviske!" og saa hviskede hun
p. 41	saa gik hun,	gik strax,
p. 42	"Ja, men hold reen	"Høist interessant!" sagde Overhovmesterinden. "Ja, men hold reen
p. 42	lig Svinedreng, lod ikke Dagene	virkelig Svinedreng, lod ikke Dagen
p. 43	Hofdamerne ind til ham igjen	Hofdamen ind til ham igjen
p. 44	at de slet ikke mærkede	at han ikke skulde faae for mange, men heller ikke for lidt, de mærkede slet ikke